

وشه سا زیی (و به ره نانا نی زمانه وانینی له کهنه نادا) ... ئارام قادر سا بیر

چلگیر، چلگیری، چله نشینی و چلگه. له به ره ئه وای وشای کهره نتین یان
کواره نتین، له بنه تدا سه واتا و دهخی له خیدا هه گرتوو که
وکه سه هه گه ز بوونیان هه یه، گ. یه که م: له ووی زه م نه وه چله
دهخایه نه که له که نه وه ژماره چله پله و حساباته کی له زه
بابه تی سروشتی و مره ییدا هه بووه، ئاماژه ی و ره زه کان، ئاژه و
پله وه ره و وه که، مندا به وون و مره، ئه فسانه کان، ئایینی، هتاد ...
دوو م: له ووی دهخ وه که نارگیری و دابه ی نه. ئه و شو نه ش که
که نارگیری که ته ده ده که ت، ده ش به (چلگه) ناوز ده بکه. سه یه م:
به مره ف و نه ندروستی. ده ش له جه ره کانی دیکه چله و چله
جیا بکه ته وه.

که واته له زمانی کوردیشدا ده به وش که له باری مانا و ته گه یشتنه وه
توانستی به رامبه ری له گه کواره نتین هه به ت. به نمونه له وشای
(هاوه ره) هیچ کام له وه گه زانه نین، چونکه به جیا کردنه وه ئاژه
(مه وه مه ت) له کاتی زان و ده شین و هتاد. له به ره وه، به وام وایه
وشای (چلگیر) یان (چلگیری) و (چله نشینی) ده ش واته بدات و له سه ره
زاریش وه وان و خه شگه یه. که واته چله چله که نارگیری و گه شگیری
و خه دابه ی نه ده دات به مه به ستی ته ندروستی مره ف، چله چله +
که نارگیری و گیرسانه وه له جه یه که، هه ره ها به شو نه
که نارگیری که بگوتره ت (چلگه).

په شتریش له چله گه ردان و مه ته قاتی ترمان هه بووه: چله، چله را،
چله له، چله ی ماته مینی، چله ی چوار و ره زه سا، چله ی منا به وون، شه وی
چله/یه ده دا، ته نه نه ته مه نی کامه ی له چله سا یه. ته نه نه ته فارسیش زه
وه به ره نه نه ته ده ده وه. به گه شتی، چلگیری بریتییه له چلگیر-
کردنی که سه که یان که سانه که یان زینه وه ره نه که له چلگه یه که که گومانی
تو شه وون یان تو شه وون به نه خه شییه کی درمی و گوازه وه یان
له ده که ت.

ئه مه ش هه مان نمونه ی سه وه کانی دیکارته فله یل سو ف، کاته که په یوا بوو
به دیاریکردنی به ره که است و دروسته کان ده به هه موو به ره که کانی
ئه ف و هه ش به چله نه هه نگاو کی مه ته دی له که جیا بکه ی نه وه، دواتر

دروستې کان بخښلو، جگړې خپان و هېکانش ل دېروې ئېق و
هېش دېهښو، چونک سېوېکی ساغ ناتوان سېوېکی زیو چاک
بکاتو، بېام سېوېکی زیو دتوان ئوانی دی دا زښت.

جياوازيېکی کم ئېگر هېت، مړف بې فېدان شياو نيې، چونک
هايدیگر وتېنی دووچار فېدراو! بېام میوې زیو دېش فېدرت،
بې گشتی نابې ساغ و ناساغ تېکېی و بېرکوتنیان هېت، هېرچېند
ئېم بې نېخشی درم نېک هېموو نېخشیېکانی تر وېک ئېوې
عقېانیېتی ئامرازیې بېرژو و نېدخواز ئېنجامیداو بې شوېکی
گشتیگر و جیاکاریېکی توند لې پېناو قازانجی زیاتردا.
ئارام قادر سا بېر: مامستای بېشی فېلسفې لې زانکې اېپېین